

MOJI VTISI S TABORA V RADENCIH

Medgeneracijsko društvo LUČKA, Koroška, je letos zopet organiziralo že 13. tabor v zdravilišču za člane skupin starih ljudi iz cele Koroške. Vodja tabora je bila Marinella Špeglič, ki je poskrbela, da je vse potekalo po zastavljenem programu in da smo se v Radencih dobro počutili.

Na avtobusu so nas pričakale nasmejane voditeljice : Fanika, Poldika in Silva; v Lenartu, kjer smo imeli daljši postanek, pa se nam je pridružila Marinella, ki je v Radence potovala s svojim avtom polnim materiala za dejavnosti na taboru.

Vožnja ob zeleni Dravi mi je obudila lepe spomine na otroške poletne počitnice v Rušah, kjer sem bila rojena v stari stoletni hiši, ki je bila dom moje mame. Zaradi spominov sem bila vsa vznemirjena in pomislila sem : »grem domov!«

Ob prihodu v Radence sem bila prijetno presenečena nad velikim hotelskim kompleksom. Hitro smo se znašli in se vse dni imeli prav lepo.

Iz skupine SREČA, ki jo vodim, se nas je tabora udeležilo kar šest; tudi ostale skupine so bile številčno zastopane. Vseh nas je bilo kar za cel avtobus.

Zelo všeč mi je bilo, da smo se dnevno družili ob pogovorih v manjših skupinah, da smo se lahko veliko kopali, hodili skupaj na kavico in sladoled. Posebno sem bila navdušena nad predavanjem prim. Gorazda Koširja, dr. med predstojnika kardiokirurškega oddelka v UKC v Mariboru, ki nas je obiskal v petek in pripravil razumljivo predavanje o simptomih bolezni srca in zdravljenju. Ogledali smo si tudi krajši film in vrste protez, ki jih vstavljajo srčnim bolnikom.

Pogovorne teme so bile skrbno izbrane in so se nanašale na vsakdanje življenje in izkušnje nas starejših. Besede : »prosim, hvala, oprost« so zelo preproste besede, ki imajo velik pomen, jih pa večkrat ljudje težko izrečemo.

Besedo »hvala« namenimo nekemu, ki je naredil nekaj dobrega in koristnega za nas ali nas je razveselil na prav poseben način. Beseda »prosim« odpira vrata naših src.

Če kdaj koga prizadeneš, je prav, da se mu znaš iskreno opravičiti in izreči »oprosti«, ki ne sme biti le prazna fraza.

Kadar sem sama naprošena za kake likovne delavnice, ker rada sodelujem in ustvarjam na njih, sem vedno počaščena. Tudi na taboru sem uživala ob barvanju »mandal«. Bila sem naprošena s strani voditeljic in eno sem z veseljem pobarvala, da smo jo poslali na naslov Zveze v Maribor.

Druga pogovorna tema o « šoli nekoč in danes» nas je povrnila desetletja nazaj v čas, ko smo sami bili šolarji. Ojoj, kako velike razlike so to v primerjavi z današnjo šolo. Nekoč smo se bali učiteljev, tepeža, pa kazni, ki so sledile po pouku, dodatnih nalog in živeli s takratno realnostjo, ki so nam jo vcepili odrasli : »Tiho bodi in ubogaj!«

Danes so otroci preobremenjeni s šolo, dodatnimi krožki, raznimi tekmovanji kdo bo boljši. Danes delijo otroke na »nižji« in »višji« nivo, kar je lahko za otroka velik pečat za celo življenje.

Iz šole prihajajo domov pozno, premalo časa so s svojimi starši, le redko družina kosi skupaj za isto mizo. Vse preganja ČAS.

Besedam lahko prisluhnemo le s srcem. Ni naključje, da imajo v zdravilišču Radenci za svoj simbol zdravja tri SRCA. Vse, kar se nam je dogajalo v Radencih na taboru, se nas je še bolj dotaknilo.

Naši zdraviliški tabori so od nekdaj usmerjeni tako, da izdelke, ki jih izdelamo na delavnicah, potem pripravimo za razstavo, ki je na ogled vsem gostom. Tudi v Radencih smo v avli hotela pripravili lepo razstavo, ki je tri dni vabila poglede mimoidočih gostov hotela in zunanjih obiskovalcev, ki so se prišli samo kopat. Mandale smo v soboto skrbno spravili in jih odnesli domov. Nekaterim jih je odpeljala domov Marinella, ker so se bali, da bi jih pomečkali v svojih potovalkah.

Vsakodnevno kopanje in pitje mineralne vode iz izvira v Radencih nam je dobro delo. Za zdravje smo poskrbeli tudi z vsakodnevno telovadbo, ki jo je zelo zavzeto vodila naša Silva. Telovadili smo tudi popoldan v bazenu pod vodstvom hotelskega animatorja.

Večeri so minevali ob skupnem druženju, ob prepevanju, sladoledu, plesu ob zvokih starih dalmatinskih pesmi, ki jih je posebej za nas igral domačin na sintesajzer in tudi domačo rujno kapljico smo poskusili.

Zase in za druge lahko rečem, da smo se na taboru v Radencih imeli zelo, zelo lepo, da smo se napolnili z dobro voljo, novimi, bogatimi doživetji, stkali pristrčne odnose in teden je minil prehitro. Domov, ob zeleni reki Dravi in porasli Dravski dolini, smo se v soboto vračali polni lepih spominov, toplih objemov in nenavadno notranje pomirjeni.

Irena Prapotnik

NA TABORU SEM SE RAZVAJAL

Kako nestrpno sem čakal dan, da pojdem v Zdravilišče Radenci. Prijavil sem se na 13. tabor SSLS Medgeneracijskega društva LUČKA, Koroška. Tabor je potekal od ponedeljka 12. junija do sobote 17. junija 2017.

V tem zdravilišču še nisem bil. Pravijo, da je tam vse tako kot mora biti. Voda topla, sobe klimatizirane, postelje ravno prav trde. Najbolj važno zame je bilo, da so bile naše voditeljice Fanika, Silva, Podika in Marinella zelo v redu. Ker imam s spanjem preglavice in da bi komu ne zagrenil tabora, sem bil v sobi sam.

Kar štirideset udeležencev nas je bilo. To je zelo velika skupina. Razdelili smo se v štiri skupine. Sobe z balkoni smo imeli v drugi etaži hotela Radin.

Na taboru, kjer preživiš 24 ur v družbi s svojimi vrstniki, se spontano razvijejo prijateljske vezi, ki se negujejo še dolgo po taboru. V tednu dni ljudje začutimo drug drugega, si zaupamo čisto osebne stvari, ki jih sicer drugače ne bi z nikomur podelili.

Padeš lahko sam, da se pobereš, pa potrebuješ prijatelja, pravijo. Ta misel me preveva vsakokrat ob zaključku tabora, ko vidim ljudi, ki so po dolgih letih tišine zopet zapeli, se nasmejali do solz. Sam sem po dolgih letih zopet zaplesal.

Vsak dan, od ponedeljka do sobote, smo se namakali v termalni vodi. Še nikoli se nisem toliko razvajal z masažo kot tokrat. Vsak dan smo termalno izvirsko vodo tudi pili. Nikoli ne bom pozabil Silve in njene telovadbe. Takšnih vaj, kot nam jih je vsako jutro pokazala ona - »to pa še ne!« Vedno sem bil po telovadbi poten.

Na delavnici smo barvali »mandale«. Moram reči, da sem bil na mojo mandalo zelo ponosen in sem jo dal doma že v okvir. Voditeljice so v četrtek pripravile tudi razstavo naših izdelkov, ki so si jo gostje hotela veselo ogledovali in se zanimali, kdo smo, kaj delamo v zdravilišču.

Seveda smo imeli tudi pogovorne teme : »Šola nekoč in danes«, pa tri čudežne besede » Hvala, Prosim, Oprosti« in »Pogovori in idiomi«. V eni skupini so imeli tudi meditacijo ob glasbi.

Pogovori nas vedno zbližujejo, nas navdajajo s toplino. S pogovori smo bolj povezani, smo družina, smo prijateljska skupina, nastaja mreža ljudi zunaj interneta.

Hvala Faniki, Podiki, Silvi in Marinelli za čudovita doživetja, skrb in posluh za vsakega izmed udeležencev letošnjega tabora v Radencih. Nasvidenje prihodnje leto!

Ivan Rus